

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Бургас, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. В.а
като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело №
20232100101006 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба от Д. И. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.* и М. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.*, чрез адв.Петър Добрев Димитров от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Княз Борис І“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 против Застрахователно акционерно дружество „ОЗК - застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София 1301, район Възраждане, бул./ул. „Света София“ № 7, ет.5, представлявано от изпълнителните директори Александър Петров Личев и Румен Кирилов Д., чрез пълномощник адв.Недялко Шилев от АК-Пловдив, със съдебен адрес: гр.Пловдив, площад „Кочо Честименски“ № 2, вх.Б, ет.6, да бъде осъдено да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на по 150 000 лв. за всяка от ищите, изразяващи се в болки и страдания поради настъпилата на 21.07.2019г. смърт на тяхната майка Ж. К. Ж. вследствие на претърпяно ПТП на 12.07.2019г., ведно със законната лихва от 31.08.2020 г. – датата на уведомяване на застрахователя, до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се в исковата молба, че на 12.07.2019г. в гр.Бургас в к-с „Славейков“ на пешеходна пътека на ул. „Яни Попов“ близо до бл.№ 80 е

настъпило ПТП с л.а.м.“Опел“ модел „Зефира“ с ДК № А 66 13 НВ, управляван от Д. Т. В. с ЕГН *****, в резултат на което са пострадали пешеходците Е. И. Д. и Ж. К. Ж., като последната на 21.07.2019г. е починала. Постановена е била влязла в сила на 19.04.2022г. присъда № 30/ 12.10.2021г. по НОХД № 674/2021г. по описа на ОС-Бургас, с която Д.В. е бил признат за виновен в това, че е нарушил правилата за движение: чл.119 ал.1 от ЗДвП, като с действията си е причинил смъртта на Ж. Ж., настъпила на 21.07.2019г. вследствие на остра сърдечна – съдова и дихателна недостатъчност, развили се в резултат на хипостатична бронхопневмония, възникнала от продължителното залежаване поради травмите, получени при блъскането □ от автомобила, а именно: счупване на сакрума, счупване на срамната и ишиадична кости вляво, контузио абдоминас, ретроперитонеален хематом и разкъсно-контузна рана на гърба на дясна ръка и средна телесна повреда на Е. Д., изразяваща се в счупване на лява подлакътница, довело до трайно затруднение движението на лява ръка за срок от около 4-5 месеца, счупване на десен олекранон, довело до трайно затруднение движението на вясна ръка за срок от около 3-4 месеца, счупване на дясна ключица, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за около 2-3 месеца, счупване на дясна скапула, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за срок от около 2-3 месеца, счупване на таза – ляв пубис, с дислокация на фрагментите и двете ишиадъчни кости, довело до трайно затруднение движението на долните крайници за срок от около 3-4 месеца, като на основание чл.343 ал.4, вр.ал.3 предл. последно, вр.ал.3 б. „б“ предл.първо, вр.чл.342 ал.1 от НК, вр.чл.119 ал.1 от ЗДвП, вр.чл.58а ал.1 от НК го е осъдил на 2 години и 4 месеца лишаване от свобода, като е отложил изпълнението на наказанието за изпитателен срок от 4 години и го е лишил от право да управлява МПС за срок от 4 години. Пострадалата Ж. е била откарана по спешност в болница, но на 21.07.2019г. е починала. След смъртта □, ищите са били в шок, като се е прекъснала връзката изпълнена с обич и разбирателство с тяхната майка. Към датата на станалото ПТП, починалата е била в добро здраве и макар да е имала заболявания, редовно е посещавала лекар и е изпълнявала всички негови предписания. Смъртта □ е била изненадваща за ищите, като ги е огорчила дълбоко, лишавайки ги от нейната подкрепа и майчински съвети.

Ищите декларират, че за л.а.м.“Опел“ модел „Зефира“ с ДК № А 66 13 НВ има сключена застраховка „гражданска отговорност“ в ответното

дружество ЗАД „ОЗК - застраховане“ АД по полица № ****, със срок на валидност от 30.11.2018 г. до 29.11.2019 г. Поради това и към ответника била предявена извънсъдебна претенция за определяне и изплащане на обезщетение за претърпените от Ж. и Д. неимуществени вреди (без вх.№ и дата), за което била образувана застрахователна преписка. В свое писмо, застрахователното дружество предложило изплащане на обезщетение в размер на по 80 000 лв., които ищите приемат за недостатъчни.

В срок постъпи писмен отговор от ответното ЗАД „ОЗК - застраховане“ АД, в който се оспорват предявените искиви претенции, като дружеството ги счита за неоснователни. Не се оспорва съществуването на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, участвал в ПТП, за посочения период. Не се оспорва и факта, че образуваното ДП № 434 ЗМ-449/ 2019г. по описа на 02 РУ – Бургас относно настъпилото ПТП е приключило с влязла в сила присъда.

Оспорено беше наличието на предпоставките на чл.45 от ЗЗД за ангажиране отговорността на водача на МПС. Според ответника, въпреки влязлата в сила присъда, липсва причинно-следствена връзка между ПТП и настъпила смърт на Ж., тъй като същата е установено чрез аутопсия, че е имала съществуващи и установени отпреди това тежки заболявания: бял дроб – хроничен бронхит с бронхиектазии; черен дроб – средно към едроканчеста стеатоза, хроничен хепатит; далак – хиперплазия на пулпата; бъбрек – дегенеративни към некротични промени в проксималните туболни епителии, формираща се остра бъбречна недостатъчност от хипоксимичен тип. Посочената в присъдата Застойна пневмония е болест, възникваща при болни, страдащи от тежки соматични патологии, сред които инфарктни, кардиосклероза, стенокардия, хипертонична болест, аритмии, пороци в развитието на сърдечни клапани и т.н., като е направен извод, че причина за смъртта на лицето е нелекувани предишни заболявания. Вина имат и ищите, тъй като пострадалата е следвало да бъде настанена в специализирано лечебно заведение, а не в „Хоспис Миладиноски“ ЕООД в гр.Ч., неразполагащо с необходимата апаратура, където е и починала.

Също така в отговора на исковата молба се твърди съпричиняване от страна на пострадалата, тъй като в нарушение на чл.5, чл.107 и следв. от ЗДвП, както и на чл.113 ал.1, т.1 и 2 и чл.114 от ЗДвП е удължила ненужно

преминаването по пешеходната пътека, без да се съобрази с идващите превозни средства деяние, за което се привеждат примери от съдебната практика (т.6 от ТР № 2/ 22.12.2016г. по т.д.№ 2/2016г. на ОСНК на ВКС).

При условията на евентуалност се оспорва размера на претендираното обезщетение, тъй като не е съобразен с критериите посочени в чл. 52 от ЗЗД. Счита, че претендираните обезщетения са завишени и не следва да бъдат уважавани в такъв размер. Към исковата молба липсват доказателства за начина на живот и др. по отношение на пострадалата. Претенцията не е съобразена и с възрастта на Ж. към момента на смъртта □ – * г., т.е. близо до средната продължителност на живота в област Бургас от 77,1 г.

На последно място се излагат съображения за неоснователност на предявената претенция за лихви, след като представеното пред застрахователя заявление не било с удостоверена дата и ищите не са доказали, че са уведомили застрахователя. Претендират се също така разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

В съдебно заседание пълномощникът на ищите поддържа предявените искове и моли съда да ги уважи в пълен размер като основателни и доказани. В подкрепа на исковете ангажира свидетелски показания, съдебно-автотехническа и съдебно-медицинска експертизи. Доводи изложи и в писмени бележки.

Ответната страна чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание поддържа направените възражения. В подкрепа на тезата си ангажира съдебно-автотехническа и съдебно-медицинска експертизи. Защитната си теза разви в писмени бележки.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд според чл.104, т.4 и чл.115, ал.2 от ГПК. От приложеното препис – извлечение от акт за смърт № **/ 22.07.2019г. издаден от гр.Ч., община С. и удостоверение за наследници № ****/ 24.07.2019г. издадено от община Б.

(л.15-16 по делото) става ясно, че починалата Ж. К. Ж. е била майка на ишците М. Г. и Д. М.. Това обосновава и правото на иск на ишците против застрахователя по полица „ГО“ на автомобила, управляван от причинителя на ПТП.

Предявените иски са с правно основание чл. 432 ал. 1 от КЗ, вр. чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД.

Видно от приложеното препис - извлечение от акт за смърт № **/ 22.07.2019г., на 21.07.2019г. е починала пострадалата Ж.Ж.. Не се спори относно наличието на застрахователно правоотношение между застрахователя и водача Д. Т. В. по повод ЗЗГО полица № ****, със срок на валидност от 30.11.2018 г. до 29.11.2019 г. (непредставена). Съставен е бил констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 12.07.2019г. с изготвена схема (л.5-6), с описани участници и пострадали лица в ПТП от посочената дата. Според приложено известие за доставяне, пълномощникът на ишците е уведомил застрахователя за претенциите на 01.09.2019г. (л.173). Видно от изложеното в отговора на исковата молба (л.37-38), застрахователят е предложил обезщетения от по 80 000 лв. за всяка от ишците, като липсват доказателства за постигнато съгласие, респ.да е било изплатено някакво застрахователно обезщетение. Било е образувано Досъдебно производство № 434 ЗМ-449/2019г. на Второ РУ – Бургас и пр.вх.№ 114 52/2019г. по описа на ОП-Бургас, които са приключили с влязла в сила на 19.04.2022г. присъда № 30/ 12.10.2021 г. по НОХД № 674/2021г. по описа на ОС-Бургас, с която Д. Т. В. с ЕГН ***** е бил признат за виновен в това, че на 12.07.2019г. в гр.Бургас, ж.к. „Славейков“ на пешеходна пътека, находяща се на ул. „Яни Попов“ в близост до бл.№ 80 при управление на МПС л.а.м.“Опел“ модел „Зефира“ с ДК № А 66 13 НВ е нарушил правилата за движение: чл.119 ал.1 от ЗДвП, като с действията си е причинил средна телесна повреда на едно лице и смъртта на друго лице - Ж. Ж., настъпила на 21.07.2019г. вследствие на остра сърдечна – съдова и дихателна недостатъчност, развили се в резултат на хипостатична бронхопневмония, възникнала от продължителното залежаване поради травмите, получени при блъскането □ от автомобила, а именно: счупване на сакрума, счупване на срамната и ишиадична кости вляво, контузио абдоминалис, ретроперитониален хематом и разкъсно-контузна рана на гърба на дясна ръка и средна телесна повреда на Е. Д., изразяваща се в счупване на лява подлакътница, довело до трайно затруднение движението на

лява ръка за срок от около 4-5 месеца, счупване на десен олекранон, довело до трайно затруднение движението наясна ръка за срок от около 3-4 месеца, счупване на дясна ключица, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за около 2-3 месеца, счупване на дясна скапула, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за срок от около 2-3 месеца, счупване на таза – ляв пубис, с дислокация на фрагментите и двете ишиадъчни кости, довело до трайно затруднение движението на долните крайници за срок от около 3-4 месеца, като на основание чл.343 ал.4, вр.ал.3 предл. последно, вр.ал.3 б. „б“ предл.първо, вр.чл.342 ал.1 от НК, вр.чл.119 ал.1 от ЗДвП, вр.чл.58а ал.1 от НК го е осъдил на 2 години и 4 месеца лишаване от свобода, като е отложил изпълнението на наказанието за изпитателен срок от 4 години и го е лишил от право да управлява МПС за срок от 4 години.

Видно от заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза (л.186-194), вследствие ПТП на 12.07.2019г. пострадалата Ж.Ж. е получила множество травми. Вещото лице е изброило заболяванията, от които е страдала пострадалата и преди това, като са били регистрирани за 10 години 599 посещения при лекар. При изписването на Ж. от УМБАЛ Бургас АД след инцидента няма данни за хипостатична бронхопневмония. Хосписът в гр.Ч. не разполага с необходимите условия за адекватно лечение на усложнения от вида, получени при ПТП.

Според заключението на приетата съдебно-автотехническа експертиза (л.180-185), управлявалият автомобила Д.В. е възприел пешеходките, като е възнамерявал да премине зад тях, без да намалява скоростта. В последния момент е осъзнал, че няма да успее и твърде късно е предприел аварийно спиране при скорост на движение от не по-малко от 50 км/ч. Подробно е обяснен механизма за настъпване на катастрофата. Направеното предложение, че причина за ПТП е лоша преценка от страна на водача на Д.В., се обосновава с отличната видимост при ясно време. Изготвена е подробна скица. Тялото на пострадалата Ж. е било подхвърлено първо на капака автомобила, върху предното обзорно стъкло и накрая е изпаднало върху пътното платно.

Според показанията на св.Д. В. – водач на причинилия ПТП автомобил, през 2019г. на ул. „Я.Попов“ предприел изпреварване на спряла кола, но пред него от завоя се показало фургонче и свидетелят ускорил за да

успее да се прибере в своето платно. На около 20-30 от пешеходната пътека В. чул само как някой извикал „ох“ и после лек удар – помислил, че топка е ударила колата. В този момент обърнал поглед към пешеходната пътека, но вече твърде я е бил наближил и въпреки че натиснал спирачките, но последвал удар. Свидетелят видял само Е., която имала ожулвания по ръката. Ж. седяла на тротоара и свидетелят изобщо не разбрал, че е ударил и нея. Времето било сухо, около 11 ч. сутринта. Според В., мигновеното му разсейване е причина за настъпилото ПТП. Твърди, че ударът е бил 4-5 метра след пешеходната пътека. Имал е съставен акт за ПТП от 12.03.2018г., когато отново е блъснал леко възрастна жена на светофар.

Свидетелката К. Б. – племенница на пострадалата Ж.Ж., че познава ишците и починалата им майка от раждането си. Трите били много близки, Д. ходела постоянно при майка си, а М. живеела при нея когато била в Б.. Починалата била много жизнена и въпреки заболяванията си е спазвала предписанията за лечение. Работила е до последно, като гледала една баба и чистела входовете, гледала правнучето си. След ПТП пострадалата □ се обадила и казала, че според шофьора се е случило защото си погледнал в телефона. Ж. била приета в ортопедията за лечение от 5 дни и след това я завели в хосписа в Ч.. Ишците много тежко понесли загубата на своята майка, която често се разхождала, излизала с приятелки и със сигурност би живяла още доста ако не е било ПТП. Била е всеотдайна майка и винаги е помагала на децата си. Дъщерите □ отвърщали също с любов, никога не са имали ядове. М. живее в А. от 8 години и си дошла точно преди инцидента. Преди катастрофата се събирали редовно по празници.

От показанията на свидетеля Д. Г. – природен брат на ишците, стана ясно, че сестрите му често идвали в Б., макар едната да живеела в И., а другата в Г., но отскоро, след инцидента. Не е чувал, Ж. дали и какви заболявания е имала преди инцидента.

Представените доказателства водят до извод за основателност на претенциите, но не в пълен размер. Съобразно чл.300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието по отношение на неговото извършване, противоправност и и вината на деца. В настоящия случай е налице влязла в

сила присъда, установяваща изложените обстоятелства. С оглед на това и събраните по делото доказателства, същите разкриват следната фактическа обстановка. На 12.07.2019г. в гр.Бургас, ж.к. „Славейков“ на пешеходна пътека, находяща се на ул. „Яни Попов“ в близост до бл.№ 80 при управление на МПС л.а.м.“Опел“ модел „Зефира“ с ДК № А 66 13 НВ, водачът Д.В. е нарушил правилата за движение: чл.119 ал.1 от ЗДвП, като с действията си е причинил средна телесна повреда на едно лице и смъртта на друго лице - Ж. Ж., настъпила на 21.07.2019г. вследствие на остра сърдечна – съдова и дихателна недостатъчност, развили се в резултат на хипостатична бронхопневмония, възникнала от продължителното залежаване поради травмите, получени при блъскането □ от автомобила, а именно: счупване на сакрума, счупване на срамната и ишиадична кости вляво, контузио абдоминалис, ретроперитониален хематом и разкъсно-контузна рана на гърба на дясна ръка и средна телесна повреда на Е. Д., изразяваща се в счупване на лява подлакътница, довело до трайно затруднение движението на лява ръка за срок от около 4-5 месеца, счупване на десен олекранон, довело до трайно затруднение движението наясна ръка за срок от около 3-4 месеца, счупване на дясна ключица, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за около 2-3 месеца, счупване на дясна скапула, довело до трайно затруднение движението на дясна ръка за срок от около 2-3 месеца, счупване на таза – ляв пубис, с дислокация на фрагментите и двете ишиадъчни кости, довело до трайно затруднение движението на долните крайници за срок от около 3-4 месеца. Въпреки положените медицински грижи за Ж.Ж., същата е починала на 21.07.2019г. в резултат на остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност в резултат на хипостатична бронхопневмония. Това се потвърждава от приложените присъда и мотиви, съставената медицинска документация, заключенията на приетите съдебно-медицинска и съдебно-автотехническа експертизи, а също и от показанията на свидетелите. Механизмът на станало произшествие е изяснен в мотивите към присъдата и в заключението на в.л. В. Г., на което съдът се позовава изцяло. Причина е протеклата впоследствие хипостатична бронхопневмония като последица от подробно изброени от в.л. д-р Х. в приетата СМЕ, получени травми при ПТП.

Установен по делото беше деликт, вследствие на който е налице и увреждане на пострадащото лице. В подкрепа на този извод са

събраните по делото доказателства. Или след извършената преценка на доказателствата може да бъде направен обоснован извод, че произшествието е причинено от водача на лекия автомобил Д. В.. При така установените факти, съдът приема, че пътнo-транспортното произшествие с причинените от него вреди са вследствие на виновното поведение на водача на л.а.м. „Опел Зафира“, който е допуснал нарушение на правилата за движение – чл.343 ал.4, вр.ал.3 предл. последно, вр.ал.3 б. „б“ предл.първо, вр.чл.342 ал.1 от НК, вр.чл.119 ал.1 от ЗДвП, прието от наказателния съд, обосноваващи неговата вина за настъпването на вредоносните последици.

Съгласно чл. 51 ал. 2 от ЗЗД, обезщетението за вредите, причинени на увредения, може да се намали само ако той сам е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. Граматическото и логическо тълкуване на нормата на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД показва, че релевантен за съпричиняване на вредата от страна на увредения е само онзи конкретно установен принос на последния, без който не би се стигнало до настъпване на вредоносния резултат. Така е разрешен въпросът и в практиката на съдилищата относно приложението на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД. Според нея, не всяко поведение на пострадалия (действие или бездействие), дори ако не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на разглежданата норма, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произтичащите вреди. Това разбиране, свързано с приложението на чл. 51 ал. 2 ЗЗД, е застъпено и в ТР № 1/ 23.12.2015 година по тълк. дело № 1/2014 година, ОСТК на ВКС. Съпричиняване ще е налице само тогава, когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност - в нарушение на ЗДП и виновно. Ако се установи, че пострадалият е допринесъл за настъпване на вредите, обезщетението за вреди може да се намали, като намаляването е въпрос на преценка във всеки конкретен случай в зависимост от събраните доказателства по конкретния спор.

Ответната страна оспори механизма на ПТП като сочи, че е налице съпричиняване от страна на пострадалата Ж.Ж., която твърде се е

забавила при преминаването на пешеходната пътека – чл.113 т.2 от ЗДвП. С оглед на изложеното по-горе, възражението е допустимо и следователно в полза на страната, която го твърди, са на разположение релевантните за това по ГПК доказателствени средства. За установяване наведените в тази насока твърдения от страна на ответника по делото бяха допуснати и извършени съдебна автотехническа експертиза и съдебно-медицинска експертиза. От заключението на вещото лице инж. Г. се установи безспорно, че пострадалата Ж.Ж. е била изминала 4,5 метра от пътното платно и са оставали още 2,5 метра преди удара. Това следва от нараняванията на пострадалата и нанесените върху самия автомобил щети. Няма нито едно доказателство, че пострадала е спирала на пешеходната пътека или е забавила ход. В. е възприел пешеходките на разстояние 52 м и при скорост от около 50 км/ч, е имал достатъчно време да спре при установен спирачен път от 30 м. Т.е. липсват доказателства, пострадалата да е осъществила състава на чл.113 т.2 от ЗДвП или на кой да е друг текст.

Не се доказва и застъпената от ответната страна хипотеза, че наличните предходни заболявания на пострадалата са причина за смъртта □. Както стана ясно от заключението на вещото лице, установените 599 посещения при лекар за 10 години доказват съвестното отношение на Ж.Ж. към собственото □ здраве, а изписаните медикаменти доказват и предприети мерки за овладяване на заболяванията □. Според показанията на св.К.Б., пострадалата е била много жизнена и е работила до последно на различни места, в т.ч. като е чистела по входовете – нещо, което изисква тежък труд и много усилия.

Като хипотеза за съпричиняване следва да се приеме и твърдяната неадекватност на действията на самите ищци, които са настанили пострадалата в хосписа в Ч.. Вярно е, че това заведение не разполага с необходимата апаратура за оказване на първа помощ при установените по делото усложнения, но това няма пряка връзка с настъпилата смърт – същата е последица от станалото ПТП. Ако застрахователят твърди, че в хосписа са допринесли за смъртта на Ж.Ж., би могъл да го докаже в отделно производство.

От всичко изложено следва да се направи обосновано заключение, че не е налице съпричиняване от страна на пострадалата Ж.Ж. или ищите,

което прави и възражението на ответника неоснователно.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства, каквито са характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и др. Съдът определи характера на вредите с оглед събраните по делото доказателства, като счита, че исковете за присъждане на обезщетение за посочените неимуществени вреди, се явяват основателни и следва да ги уважи, но частично спрямо претендирания размер. Явно е, че след смъртта на своята майка, ишците не могат да живеят както преди това. Смъртта □ е огромен удар за тях като дъщери, особено след като това е станало внезапно, а не след заболяване. От показанията на разпитаните свидетели се установи, че загиналата макар през последните години да не е живяла в едно домакинство с ишците, между тях са съществували взаимоотношения на привързаност и близост. Смъртта на Ж.Ж. е довела до мъки и страдания за тях, изпадане в депресия, продължително ненормално протичане на техния живот. Претърпените болки и страдания от ишците Д.М. и М.Г. вследствие на преживяното, невъзможността да водят живот както преди, съдът преценява че отговарят на сумата от по 120 000 лв. за всяка от тях. Към момента на смъртта на Ж.Ж. (същата е починала на * год.възраст), Д.М. е била на * години, а М.Г. на *. Т.е. дори при средна продължителност на живота от * г., може да се предположи, че са предстояли години, през които дъщерите да се радват на съветите и моралната подкрепа от своята майка.

Или исковете по чл. 432 ал. 1 от КЗ за неимуществени вреди се явяват основателни до размера от по 120 000 лв. за всяка от ишците, като в останалата част до пълния предявен размер от 150 000 лв., до разликите от по 30 000 лв., следва да бъдат отхвърлени като недоказани.

По делото ишците претендират лихва за забава, считано от датата на уведомяване на застрахователя за претенциите – 31.08.2019г. Съгласно чл. 493 ал. 1, т. 5 КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, като в този случай той покрива, наред с другото и лихвите по чл. 429 ал. 2, т. 2 КЗ, т.е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред

увреденото лице при условията на чл. 429 ал. 3 КЗ. В чл. 429 ал. 3 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430 ал. 1, т. 2 КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна. В случая застрахованият дължи лихви за забава по отношение на увреденото лице от момента на деликта, по общото правило на чл. 84 ал. 3 от ЗЗД. Техният размер не би надхвърлил застрахователния лимит, предвид определените размери на обезщетението. След като липсват доказателства за уведомяване на ответника за събитието от самия застрахован, то като момент на дължимост на лихвата за забава следва да се възприеме 01.09.2019 год. – датата, на която ищците са уведомили застрахователя с обратна разписка.

На основание чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата, в полза на адвоката, защитавал Д.М. и М.Г., следва да бъде присъдено възнаграждение, предвид оказаната на ищците безплатна адвокатска помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие (л.201; 203), в които е посочено, че основанието за предоставяне на безплатна помощ е чл. 38 ал. 1 и ал. 2 от Закона за адвокатурата. Или налице е предвиденото основание за присъждане на адвокатско възнаграждение на упълномощения адвокат за осъществено пред настоящия съд процесуално представителство. Съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36 ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. След като адвокатското възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата се присъжда в полза на процесуалния представител на страната, то с настоящият съдебен акт Застрахователно акционерно дружество „ОЗК - застраховане“ АД следва да бъде осъдено да заплати на адв. Петър Д.Димитров по 9450 лв. за всяка от ищците или общо сумата от 18 900 лв, представляваща адвокатско възнаграждение, определено по правилата на чл. 7 ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/ 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответстващ на уважената част от предявените искове за сумите от по 120 000 лв.

След като ищците изцяло са освободени от заплащане на

държавна такса и разноси, дължимата държавна такса върху присъденото обезщетение следва да се възложи върху ответника на основание чл.78 ал.6 от ГПК – 9600 лв.

Съобразно отхвърлената част от исковете и предвид чл.78 ал.3 от ГПК, Застрахователно акционерно дружество „ОЗК - застраховане“ АД има право да получи част от направените разходи за адвокатско възнаграждение, за САТЕ и СМЕ. От приложения списък на разноските (л.196) става ясно, че общата сума е 20 730 лв., от които 750 лв. заплатени възнаграждения за вещи лица и 19 980 лв. юрисконсултско възнаграждение съобразно чл.78 ал.8 от ГПК. Или в крайна сметка дължимата от ищите сума е в размер на 4146 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ОЗК - застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София 1301, район Възраждане, бул./ул. „Света София“ № 7, ет.5, представлявано от изпълнителните директори Александър Петров Личев и Румен Кирилов Д., чрез пълномощник адв.Недялко Шилев от АК-Пловдив, със съдебен адрес: гр.Пловдив, площад „Кочо Честименски“ № 2, вх.Б, ет.6 да заплати **в полза** на Д. И. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.* и М. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.*, чрез адв.Петър Добрев Димитров от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Княз Борис І“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 по банкова сметка с IBAN ****, BIG *** с титуляр П. Д. Д. сумите от по 120 000 (сто и двадесет хиляди) лв. на всяка от тях, като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, стрес и страдания, причинени от смъртта на тяхната майка Ж. К. Ж. вследствие от станалото на 12.07.2019 г. ПТП, причинено от Д. Т. В. – водач на МПС: л.а.м.“Опел“ модел „Зефира“ с ДК № А 66 13 НВ, ведно със законната лихва от 01.09.2020г., до окончателното изплащане, като исковете до претендираните по 150 000 лв., ОТХВЪРЛЯ като недоказани.

ОСЪЖДА „ОЗК - застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София 1301, район Възраждане, бул./ул. „Света София“ № 7, ет.5, представлявано от изпълнителните директори Александър Петров Личев и Румен Кирилов Д., чрез пълномощник

адв.Недялко Шилев от АК-Пловдив, със съдебен адрес: гр.Пловдив, площад „Кочо Честименски“ № 2, вх.Б, ет.6 да заплати **в полза** на адв.Петър Добрев Димитров от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 по банкова сметка с IBAN ****, BIG **** с титуляр П. Д. Д. сумата от 18 900 (осемнадесет хиляди и деветстотин) лв. адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Д. И. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.* и М. И. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., к-с „С.“ бл.*, вх.*, ет.*, ап.*, чрез адв.Петър Добрев Димитров от АК-Бургас, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 да заплатят **в полза** на „ОЗК - застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София 1301, район Възраждане, бул./ул. „Света София“ № 7, ет.5, представлявано от изпълнителните директори Александър Петров Личев и Румен Кирилов Д., чрез пълномощник адв.Недялко Шилев от АК-Пловдив, със съдебен адрес: гр.Пловдив, площад „Кочо Честименски“ № 2, вх.Б, ет.6 сумата от 4146 (четири хиляди сто четиридесет и шест) лв. направени по делото разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ОЗК - застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр.София 1301, район Възраждане, бул./ул. „Света София“ № 7, ет.5, представлявано от изпълнителните директори Александър Петров Личев и Румен Кирилов Д., чрез пълномощник адв.Недялко Шилев от АК-Пловдив, със съдебен адрес: гр.Пловдив, площад „Кочо Честименски“ № 2, вх.Б, ет.6 да заплати **в полза** на Държавата по сметка на ОС-Бургас сумата от 9600 (девет хиляди и шестстотин) лв. дължима такса върху уважената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____